

376.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH**

z dnia 16 maja 1936 r.

o warunkach służby przygotowawczej i zasadach odpowiedzialności służbowej kandydatów na szeregowych Policji Państwowej, przyjętych do służby przygotowawczej w charakterze pracowników kontraktowych.

Na podstawie art. 138 a ust. (2) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. o Policji Państwowej (Dz. U. R. P. z 1931 r. Nr. 5, poz. 27) w brzmieniu dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 kwietnia 1936 r. w sprawie zmiany przepisów o Policji Państwowej (Dz. U. R. P. Nr. 28, poz. 226) zarządzam co następuje:

Rozdział I.

Przepisy ogólne.

§ 1. (1) Określenie „kandydaci kontraktowi”, użyte w dalszych przepisach rozporządzenia niniejszego, odnosi się do kandydatów na szeregowych Policji Państwowej, przyjętych do służby przygotowawczej w charakterze pracowników kontraktowych.

(2) Paragrafy, powołane w rozporządzeniu niniejszem bez bliższego określenia, oznaczają przepisy rozporządzenia niniejszego.

§ 2. Dla kandydatów kontraktowych wprowadza się służbę przygotowawczą.

§ 3. Komendant Główny Policji Państwowej może przyjmować kandydatów kontraktowych do służby w Policji Państwowej na warunkach, określonych w rozporządzeniu niniejszem, zarówno w ramach etatu osobowego Policji Państwowej, jak i w ramach kontyngentu, wyznaczonego w zarządzeniach Ministra Spraw Wewnętrznych.

Rozdział II.

Stosunek służbowy.

§ 4. (1) Kandydaci kontraktowi przed zawarciem umowy muszą posiadać następujące warunki:

a) obywatelstwo polskie,

- b) nienaganną przeszłość,
- c) wiek od 20 — 28 lat,
- d) stan wolny,
- e) wzrost nie mniejszy niż 170 cm,
- f) odpowiednie uzdolnienie fizyczne,
- g) zdolność do działań prawnych,
- h) odpowiednie uzdolnienie umysłowe, biegłą znajomość języka polskiego w słowie i piśmie, ukończenie co najmniej 6 bądź 7 klas szkoły powszechnej, udowodnione świadectwem, lub wykształcenie ogólne, odpowiadające co najmniej 6 bądź 7 klasom szkoły powszechnej.

(2) Stwierdzenie, czy kandydaci posiadają warunki, wyszczególnione w ust. (1) pkt. h), jeżeli nie posiadają świadectwa z ukończenia co najmniej 6 bądź 7 klas szkoły powszechnej, należy do komisji, której skład ustala Komendant Główny Policji Państwowej lub z jego upoważnienia komendanci wojewódzcy.

(3) Z osobami, karanymi za przestępstwa z chęci zysku oraz przeciwko którym toczy się postępowanie karno - sądowe o przestępstwa, ścigane z urzędu, lub postępowanie upadłościowe albo też postępowanie o ubezwłasnowolnienie, nie można zawrzeć umowy, zawiązującej stosunek służbowy (§ 5).

(4) Zawarcie umowy, zawiązującej stosunek służbowy (§ 5) z osobami, wydalonymi ze służby państwowej lub karanymi sądownie, wymaga zezwolenia Ministra Spraw Wewnętrznych, mimo ustania niezdolności do zajmowania stanowisk w służbie państwowej w myśl ustaw karnych. Ograniczenie to nie stosuje się do osób, karanych za wykroczenia.

(5) Umowa, zawiązująca stosunek służbowy, będzie uznana za nieważną, jeżeli jej zawarcie nastąpiło na podstawie dokumentów fałszywych lub nieważnych, albo wyjdą najaw okoliczności, niedopuszczające w myśl obowiązujących przepisów do zawiązania stosunku służbowego.

§ 5. Stosunek służbowy (przyjęcie do służby przygotowawczej w Policji Państwowej) kandydatów kontraktowych zawiązuje się z chwilą podpisania umowy.

§ 6. (1) Objęcie służby następuje w dniu, oznaczonym w umowie.

(2) Jeżeli kandydat kontraktowy w ciągu 7 dni od dnia, oznaczonego w umowie, nie zgłosi się do objęcia służby i nie usprawiedliwi zwłoki, umowa traci swą ważność z winy kandydata kontraktowego.

§ 7. Czas służby liczy się od dnia rzeczywistego jej objęcia.

§ 8. (1) Przyjęty do służby składa przed przełożonym policyjnym, podpisującym z nim umowę, przyrzeczenie służbowe w następującem brzmieniu:

„Przyrzekam na powierzonym mi stanowisku pożytek Państwa Polskiego oraz dobro publiczne mieć zawsze przed oczyma, władzy zwierzchniej

Państwa Polskiego wierności dochować, obowiązki swoje spełniać gorliwie i sumiennie, rozkazy i polecenia swych władz wykonywać dokładnie, tajemnicy urzędowej dochować, przepisów prawa strzec pilnie, wszystkich obywateli kraju w równym mając zachowaniu. Tak mi, Panie Boże, dopomóż”.

(2) Złożenie przyrzeczenia służbowego powinno być stwierdzone w odpowiednim protokole, załączonym do akt osobistych kandydata kontraktowego.

Rozdział III.

Obowiązki.

§ 9. (1) Kandydat kontraktowy jest obywatelem, którego Państwo darzy szczególnem zaufaniem, dopuszczając go do służby przygotowawczej w Policji Państwowej.

(2) Kandydata kontraktowego obowiązuje wierność wobec Rzeczypospolitej, posłuszeństwo wobec przełożonych, uszanowanie starszych stopniem służbowym, poszanowanie prawa, gorliwość, sumiennosc i bezstronność w wykonywaniu obowiązku.

(3) Kandydaci kontraktowi w zakresie dyscypliny podlegają obowiązkowi szeregowych Policji Państwowej, zawartym w Tymczasowej Instrukcji służbowej dla Policji Państwowej.

§ 10. (1) Kandydaci kontraktowi podlegają służbowo wyłącznie przełożonym policyjnym, pod których rozkazy zostali oddani w trybie, przewidzianym organizacją policji.

(2) Oficerowie i szeregowi Policji Państwowej są starszymi stopniem służbowym w stosunku do kandydatów kontraktowych.

§ 11. (1) Kandydaci kontraktowi obowiązani są przygotowywać się do służby policyjnej przez praktyczne i teoretyczne szkolenie.

(2) Zasady i sposób szkolenia ustala Komendant Główny Policji Państwowej.

(3) Kandydaci kontraktowi mogą być użyci w odpowiednich oddziałach zwartych do ochrony organów policyjnych, dokonywających czynności służbowych, i do pokonania oporu, na który te organa w czasie czynności służbowych natrafiają.

§ 12. Kandydaci kontraktowi obowiązani są donieść natychmiast władzy przełożonej o każdej przeszkodzie do pełnienia służby. Władza może żądać udowodnienia tej przeszkody, a w przypadku choroby poddać kandydata kontraktowego badaniu lekarskiemu.

§ 13. (1) Kandydaci kontraktowi obowiązani są zachować w tajemnicy wszystkie sprawy, o których powzięli wiadomość dzięki swemu stanowisku służbowemu lub dowiedzieli się przy wykonywaniu swych obowiązków służbowych bezpośrednio lub pośrednio, jeżeli sprawy takie uznane są za poufne lub gdy utrzymanie ich w tajemnicy wymaga dobro publiczne albo inne względy służbowe.

(2) Zachowanie tajemnicy obowiązuje wobec każdego, komu kandydaci kontraktowi nie są obo-

wiązani donosić o tych sprawach służbowo. Obowiązek zachowania tajemnicy trwa zarówno w czasie służby przygotowawczej, jako też po rozwiązaniu lub zmianie stosunku służbowego z jakiegokolwiek powodu.

(3) Od obowiązku zachowania tajemnicy może zwolnić obecna lub ostatnio przełożona władza.

(4) Kodeks postępowania karnego określa warunki i tryb zwolnienia od tajemnicy w postępowaniu karnem.

§ 14. (1) Kandydaci kontraktowi zasadniczo podlegają skoszarowaniu.

(2) W razie rozwiązania stosunku służbowego lub przeniesienia do innej miejscowości kandydaci kontraktowi obowiązani są na żądanie władzy przełożonej natychmiast opuścić koszary.

(3) Jeżeli warunki służbowe tego wymagają, przełożona władza może zarządzić ograniczenie wydalania się kandydatów kontraktowych z siedziby bądź rejonu służbowego.

§ 15. Kandydatom kontraktowym nie wolno należeć do związków i stowarzyszeń bez zezwolenia władzy przełożonej.

§ 16. Dla zawarcia małżeństwa kandydaci kontraktowi obowiązani są otrzymać zezwolenie władzy przełożonej.

Rozdział IV.

Prawa.

§ 17. Kandydaci kontraktowi otrzymują jako wynagrodzenie:

- a) żołd — w wysokości 8 gr dziennie, płatny dekadami, zdołu,
- b) dodatek służbowy — w wysokości 45 zł miesięcznie, płatny zgóry,
- c) wyżywienie w naturze — według norm, ustalonych dla szeregowych armji,
- d) umundurowanie,
- e) bieliznę,
- f) zakwaterowanie w koszarach.

§ 18. Po roku służby przygotowawczej kandydaci kontraktowi uzyskują prawo do 14-dniowego urlopu wypoczynkowego.

§ 19. (1) W czasie urlopu kandydat kontraktowy nie otrzymuje wyżywienia ani w naturze ani równowartości w gotówce.

(2) Termin rozpoczęcia urlopu ustala właściwy przełożony zależnie od warunków służbowych.

(3) Jeżeli służba tego wymaga, właściwy przełożony może wezwać urlopowanego do natychmiastowego powrotu. Udowodnione koszty przejazdu w obie strony, spowodowane odwołaniem z urlopu, ponosi Skarb Państwa.

§ 20. (1) Kandydaci kontraktowi mogą otrzymać urlop dla załatwienia spraw osobistych, ro-

dzinnych i majątkowych, nieprzekraczający jednorazowo 3-ch dni; termin ten może być przedłużony tylko w przypadkach wyjątkowych.

(2) Urlopy takie nie są wliczane do wymiaru urlopu wypoczynkowego.

Rozdział V.

Zmiany w stosunku służbowym.

§ 21. Po przesłużeniu co najmniej 3 miesięcy w służbie przygotowawczej kandydaci kontraktowi, posiadający odpowiednie kwalifikacje, mogą być w miarę wolnych etatów osobowych mianowani posterunkowymi Policji Państwowej.

§ 22. (1) Przeniesienie kandydata kontraktowego do innej miejscowości albo na inne stanowisko służbowe może nastąpić z urzędu w interesie służby.

(2) Przeniesienie zarządza Komendant Główny Policji Państwowej.

(3) Koszty przejazdu koleją ponosi Skarb Państwa.

§ 23. (1) W razie potrzeby czasowego użycia kandydata kontraktowego do służby poza miejscem jego stałego przydziału właściwy przełożony zarządza odkomenderowanie bądź delegację służbową do miejsca przeznaczenia.

(2) Udowodnione koszty przejazdu odkomenderowanych bądź delegowanych ponosi Skarb Państwa.

(3) Za czas odkomenderowania bądź delegacji kandydatom kontraktowym nie służy żadne dodatkowe wynagrodzenie poza określonym w ust. (2).

§ 24. (1) Stosunek kontraktowy ustaje:

- a) w razie mianowania kandydata kontraktowego szeregowym Policji Państwowej (§ 21),
- b) w przypadku niezgłoszenia się do objęcia służby w czasie, oznaczonym w umowie (§ 6, ust. 2),
- c) w razie niepełnienia obowiązków służbowych ponad 3 miesiące, jeżeli niezdolność do służby powstała powodu choroby lub wypadku, które nie pozostają w związku przyczynowym ze służbą,
- d) w razie utraty przez kandydata kontraktowego jednego z warunków, przewidzianych w § 4 ust. (1) pkt. a), f) i g), lub zawarcia bez zezwolenia związku małżeńskiego,
- e) w przypadku popełnienia zbrodni lub występku.

(2) Stosunek kontraktowy może ustać, jeżeli kandydat kontraktowy zostanie ukarany aresztem ponad 5 dni (§ 28).

Rozdział VI.

Odpowiedzialność dyscyplinarna.

§ 25. Kandydaci kontraktowi, którzy przez czyn, zaniechanie lub zaniedbanie w służbie lub po-

za służbą naruszają przyjęte w umowie warunki, pociągani są do odpowiedzialności dyscyplinarnej, niezależnie od ewentualnej odpowiedzialności sądowej, karnej lub cywilnej.

§ 26. W postępowaniu dyscyplinarnym nakłada się następujące kary dyscyplinarne:

- a) upomnienie,
- b) nagana,
- c) areszt od 1 do 14 dni.

§ 27. Kandydaci kontraktowi tracą prawo do dodatku służbowego za czas odbywania kary aresztu dyscyplinarnego; za każdą pełną dobę odbywania kary odlicza się po 1 zł 50 gr od dodatku służbowego przy najbliższej wypłacie tego dodatku.

§ 28. W przypadku orzeczenia kary aresztu ponad 5 dni może Komendant Główny Policji Państwowej orzec rozwiązanie stosunku kontraktowego w myśl § 24 ust. (2), na podstawie wyników zarządzonego dochodzenia.

§ 29. (1) Minister Spraw Wewnętrznych posiada pełnię praw dyscyplinarnych w stosunku do wszystkich kandydatów kontraktowych.

(2) Taki sam zakres praw dyscyplinarnych w stosunku do wszystkich kandydatów kontraktowych posiada Komendant Główny Policji Państwowej.

§ 30. Kary dyscyplinarne (§ 26 lit. a-c) orzekają właściwi przełożeni w stopniach oficerów Policji Państwowej, odpowiedzialni za dyscyplinę w powierzonych im jednostkach.

§ 31. (1) Dowódcy oddziałów w składzie większym niż kompania i dowódcy kompanij, zorganizowanych z kandydatów kontraktowych na zasadzie art. 18 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. o Policji Państwowej (Dz. U. R. P. z 1931 r. Nr. 5, poz. 27), powołanego w art. 138 b ust. (1) tegoż rozporządzenia w brzmieniu dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 kwietnia 1936 r. w sprawie zmiany przepisów o Policji Państwowej (Dz. U. R. P. Nr. 28, poz. 226), mają prawo nakładania na kandydatów kontraktowych następujących kar dyscyplinarnych:

- a) upomnienia,
- b) nagany,
- c) aresztu od 1 do 5 dni.

(2) Dowódcy samodzielnie działających plutonów, wydzielonych z oddziałów, zorganizowanych na podstawie przepisów, powołanych w ust. (1), mają prawo nakładania na kandydatów kontraktowych następujących kar dyscyplinarnych:

- a) upomnienia,
- b) nagany,
- c) aresztu od 1 do 3 dni.

§ 32. Od orzeczenia kary dyscyplinarnej niema odwołania.

§ 33. Wszczęcie postępowania dyscyplinarnego należy do kompetencji przełożonych policyjnych i następuje bądź z ich własnej inicjatywy, bądź na żądanie rządowych władz administracji ogólnej albo władz sądowych lub prokuratorskich.

Rozdział VII.

Przepisy końcowe.

§ 34. Szczegółowe zarządzenia w ramach rozporządzenia niniejszego, a w szczególności z zakresu uzupełnienia, uzbrojenia, wyszkolenia, dyscypliny i technicznego wykonywania służby, zarówno w oddziałach, zorganizowanych na podstawie art. 18 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. o Policji Państwowej (Dz. U. R. P. z 1931 r. Nr. 5, poz. 27), powołanego w art. 138 b ust. (1) tegoż rozporządzenia w brzmieniu dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 kwietnia 1936 r. w sprawie zmiany przepisów o Policji Państwowej (Dz. U. R. P. Nr. 28, poz. 226), jako też i poza temi oddziałami — wydaje Komendant Główny Policji Państwowej.

§ 35. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z mocą obowiązującą od dnia 20 kwietnia 1936 r.

Minister Spraw Wewnętrznych:

Stawoj-Składkowski
